

Άγιος Θεόδωρος Συκεώτης: Εγώ από εδώ και πέρα, να το ξέρετε, δεν θα είμαι πλέον επίσκοπός σας, αλλά ένας ταπεινός μοναχός!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Παραίτηση της επισκοπής

Εξάλλου δυσκολίες δημιουργούνταν και όταν μοίραζε στην ίδια πόλη ελεημοσύνες σ' αυτούς που είχαν ανάγκη. Πήγαινε δηλαδή στα Μοναστήρια, έπαιρνε από τις προσφορές του κόσμου και βοηθούσε έτσι τους αδελφούς.

Αυτό βέβαια προκαλούσε γογγυσμό εναντίον του πως τάχα με τον τρόπο αυτό φτωχαίνει την Εκκλησία, μολονότι από τα 365 νομίσματα που του παραχωρούσαν ως έξοδα για την διατροφή μόνον τα 40 όλο το χρόνο χρησιμοποιούσε, ενώ τα άλλα τα παραχωρούσε στην Εκκλησία.

Συχνά πάλι καθώς στέκονταν όρθιος και εκτελούσε τον κανόνα της ψαλμωδίας, αναγκαζόταν να διακόπτει την ευχή για να δώσει λύση σε προβλήματα που παρουσιάζονταν.

Κάθε φορά λοιπόν στενοχωριόταν για όλα αυτά επειδή έβλεπε πως αυτοί κανένα όφελος δεν κέρδιζαν από την παρουσία του, απεναντίας μάλιστα είχαν απορροφηθεί στην ταλαιπωρία του κοσμικού βίου, αλλά και επειδή οι αδελφοί που είχαν εγκατασταθεί στα μοναστήρια έμεναν ακαλλιέργητοι από έλλειψη φροντίδας καθώς ο ίδιος απουσίαζε, και γιαυτό σκέφτονταν να φύγουν από αυτά, και πως θα είχε να δώσει λόγο γι' αυτούς κατά την ημέρα της κρίσεως.

Για όλα αυτά λοιπόν στενοχωριόταν και ανησυχούσε παρακαλώντας τον ένδοξο μάρτυρα του Χριστού Γεώργιο [τον προστάτη και συμπαραστάτη του] να τον βοηθήσει και να τον φέρει πάλι στο Μοναστήρι του, ενώ με πολλές προσευχές και δέησεις εξιλέωσε το Θεό να μην τον κατακρίνει που παραιτείται από την επισκοπή.

Πήρε λοιπόν θεία πληροφορία ότι θα εκπληρωθεί το αίτημά του να αποδεσμευθεί από την επισκοπή, και γιαυτό προσκάλεσε τον κλήρο και τους νοικοκυραίους της πόλεως και τους είπε:

«Ξέρετε αδελφοί ότι με τη βία με αποσπάσατε από το μοναστήρι μου και με αναγκάσατε να μπω κάτω από το ζυγό αυτό· σας προειδοποιούσα τότε ότι είμαι ανίκανος να σας κυβερνήσω, αλλά δε με ακούσατε, και έτσι κάνατε αυτό που είχατε αποφασίσει.

Και να τώρα, εδώ και έντεκα χρόνια σας στενοχωρώ και στενοχωρούμαι κι εγώ από σας.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να ψάξετε έναν άλλον ποιμένα για σας, που να μπορέσει να φανεί ευάρεστος σε σας και να καταπιάνεται με επιτυχία με τα προβλήματά σας. Γιατί εγώ από εδώ και πέρα, να το ξέρετε, δεν θα είμαι πλέον επίσκοπός σας, αλλά ένας ταπεινός μοναχός.

Πηγαίνω στο μοναστήρι μου όπου υποσχέθηκα να υπηρετήσω τον Κύριο για όλο το χρόνο της ζωής μου».

Μετά από αυτά τους χαιρέτησε και παίρνοντας τον αρχιδιάκονο του μοναστηριού του Ιωάννη έφυγε για τη Μητρόπολη της Άγκυρας.

Εκείνη τη νύχτα κάποιος από την πόλη είδε στο όνειρό του ότι ένα λαμπρό αστέρι που στεκόταν πάνω από την εκκλησία και φώτιζε την πόλη, μετακινήθηκε και έφυγε ψηλά από αυτούς, και με δυσκολία διακρινόταν μέσα στο διάστημα.

Όταν το είδε αυτό ο άνθρωπος, κατάλαβε ότι εσήμαινε την απομάκρυνση του Οσίου από την πόλη.

Απόσπασμα από το βιβλίο ο «Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης» των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναφίας. Μετάφραση Λεωνίδας Χαριτίδης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)